

Velký a Malý Rozsutec

Je 14.9.2002 a naše oddíly „Bludný kruh“ a „Průzkumník“ se vydávají na společnou jednodenní výpravu na Slovensko, konkrétně zdolat dva skalisté vrcholy Malý Rozsutec (1343m.n.m.) a Velký Rozsutec (1610m.n.m.). Sraz jsme měli už ve 4:30h, to proto, že Ostrava je přece jen od Malé Fatry nějaký ten kilometr, je nutno také podotknout, že jsme si objednali autobus, který nás měl na intrikované místo přepravit. Nástup do autobusu probíhal bez problémů a my v nějakém počtu 38 lidí vyrazili směr Mosty u Jablunkova, kde nás čekal hraniční přechod a mohl nastat určitý časový deficit. Potřebovali jsme se dostat pod úpatí hor, cíl byla obec „Biely Potok“, do 7 hodin. Deficit nevznikl, ba naopak, vše proběhlo bez problémů a my už s napětím vyhlíželi vrcholky Malé Fatry v nově probouzejícím se dni. Po příjezdu na dané místo nastalo rozdělení do dvou skupin podle oddílů. Ten kdo na Rozsutcích byl asi ví, že vměstnat 38 lidí na samotný vrchol není žádná legrace. Náš oddíl Bludný kruh se vydal po zelené na Malý Rozsutec, dále naše plánovaná trasa zněla: Sedlo Medzirozsutce – Velký Rozsutec – Jánošíkovy diery zpět do obce Biely potok. Oddíl Průzkumník měl přesně opačnou trasu. Dále Vám popíšu jen prvně zvolenou trasu. Cesta po zelené značce, která na můj vkus je velice špatně značená, hned na začátku jsme bloudili, má vcelku nenáročné stoupání snad až po úpatí samotného skalnatého masívu Malého Rozsutce. Až tady následovala krátká přestávka, objevili jsme zde nádhernou vyhlídku, odkud šel krásně vidět Velký Rozsutec. Pár fotek a jde se dál..., stoupání po skalnaté části vrcholu je snad nejlákavější a nejzajímavější, řetězy troška nebezpečí, děti si připadaly jako nějakí horolezci. Netrvalo dlouho a my se ocitli na samotném vrcholu, panuje krásné počasí, je téměř bezvětrí, naproti nám se týčí Velký Rozsutec, dole pod námi jde vidět sedlo „Medzirozsutce“, vidíme i přicházet oddíl Průzkumník od „Jánošíkových dier“, víme, že máme náskok, který je vyvolán kratší trasou. Na vrcholu si dáváme pauzu, svačina přijde vhod a opět nechybí fotografie. Vydáváme se cestou dolů směrem k sedlu, opět řetězy, opatrnosti prostě nezbyvá, sestup byl bez ztráty „kytičky“, procházíme sedlem vstříc zdolání druhého vrcholu, kolem vrcholů je čím dál tím více lidí, dozvídáme se, že právě v tento den se koná výstup na Velký Rozsutec. Cesta je na něj podstatně delší, ale zajímavější, cestou se kocháme okolním prostředím, je stále jasno....Vrchol, docházíme po skupinkách, rozmezí mezi prvním našim členem a posledním bylo až 15min, následuje přestávka (cca 30min) svačina, odpočinek, sdělení dojmů, vždyť někteří byli v takové výšce POPRVÉ! Mladší členové už cítí nohy. Rozhodujeme se zda-li se vydat zpět do sedla stejnou cestou, či zkusit slézt „Velký Rozsutec“ druhou stranou, lákadlem jsou opět řetězy a kapánek nebezpečí. Hlasujeme, vyhrává varianta č. 2 i za cenu delší trasy. Poslední přestávka, která se uskutečnila před cílovým místem („Biely potok“) bylo sedlo Medzirozsutce. Dopijíme a dojídáme poslední zásoby, je 16:00. Sraz u autobusu máme do 17:30h. Začínáme klesat a kopírovat cestičku a pěšinku „Bieleho potoka“. Žebříky, vodopády, řetězy jen umocňují náš pocit z dokonalé výpravy. K autobusu přicházíme o něco dříve, zaslouženě si kupujeme občerstvení, chvíle odpočinku a rychlý odjezd, ať nejsme pozdě doma. Cesta autobusem i zpět probíhala bez jediného problému včetně hraničního přechodu. V Ostravě jsme

byli kolem 20:00h. Rozloučili jsme se a každý snad domů odcházel plný zážitku a pocitů z něčeho, co se nevidí každý den. Takto popisovaná trasa měří cca 18km. N nohách jsme byli od 7:15 – 17:30h. Trasa je náročná, ale dá se zvládnout za jeden den, zvládl to i náš nejmladší člen, kterému je 8let!!! Na příště plánujeme vrcholky Nízkých Tater.